

Anita Szczepanek (Kraków)

THE ANTHROPOLOGICAL ANALYSIS OF SKELETONS FROM TOMB NO. 2 IN MALŻYCE

The anthropological description concerns skeletons of the Funnel Beaker Culture and the Corded Ware Culture inhabitants that were discovered in the tomb no. 2 on the site in Malżyce (Jarosz *et al.* in this volume). The study was performed according to classical methods (Buikstra, Ubelaker 1994). The individual's age at death was determined due to generally accepted anthropological anatomical standards. In the case of children's skeletons dental development (Hillson 2002) and phase of ossification as well as dimensions of long bones were analysed (Scheuer, Black 2000). Adult's age was diagnosed on the basis of cranial sutures closure and tooth wear. Degenerative changes in skeleton with age were also studied (Buikstra, Ubelaker 1994). Sex determination was based on presence of discriminant morphological skeleton's traits. Defining the individuals' sex, the shape of elements of different bones was observed: frontal (the prominence of supraorbital ridges, inclination of the squama, sharpness of supraorbital margin), zygomatic (presence of *tuberculum marginale* on frontal process), temporal (the mastoid process dimension), occipital (the carving of squama), the mandible (the prominence of mentum). The diagnostic traits of pelvis were also considered for determination of sex (Phenice 1969). Sex of non-adult individuals was not defined. To assess stature of individuals the measurements of long bones were taken and estimation was calculated according to the method of Trotter and Gleser (1952). Values received for individual bones were averaged. To determine the life strategy of individual buried in grave 10 the observation of the skeletal determinants of physical activity (the MSM — Musculoskeletal Stress Markers) was conducted. In the case of this individual one used to find out if there were any relationship between placed in grave tools and noticeable on bones marks of their exploitation (Molleson 2007; Molnar 2006; 2008).

Grave 1 (Funnel Beaker Culture)

The preserved fragments of skeleton allow to assess that in the grave there was buried 2 individuals:

Individual 1: Preserved in maxilla: right I², right and left P¹, M¹ as well as M², left C and right M³; in the mandible: right M₁ and left P₁. The enamel of teeth show signs of the slight degree of wear, but the surface of enamel is strongly secondarily devastated. The postcranial skeleton is represented by fragments of upper and lower limbs diaphyses. On the basis of teeth wear phase the age at death was *adultus*, and the size of teeth's crowns testify that it could be the female individual.

Individual 2: The skeleton represented by fragments of long bones' diaphyses and the right and left femur among them. The sizes of bones' fragments allow to assess that the skeleton belong to adult individual, but the sex was not determined.

The osteological material was preserved in grave badly, but the location and arrangement of bones show that the woman in the *adultus* age was buried in the south part of pit and the adult individual in the northern part of it.

Grave 3 (Funnel Beaker Culture)

The preserved fragments of skeletons allow to assess that the grave contained remains of 2 individuals placed to the pit antipodally:

Individual 1: Permanent molars preserved in the maxilla and mandible — M² and M₂ of the right side; the enamel of teeth slightly worn. On the basis of teeth wear phase the age at death was *adultus*, the sex was not determined.

Individual 2: Preserved fine fragments of calvaria as well as teeth — in maxilla right and left M¹ and M², crowns and roots of lateral incisors (right and left I²). In the neighbourhood of skull and described teeth there was found right M₃ from mandible that could belong to the same individual. First molars were more strongly worn than second. On the basis of teeth wear phase the age at death was *maturus*, the sex was not determined.

Preserved teeth of individual in the age *adultus* shows that this individual was buried head to the west part of the grave, whereas the individual in the age *maturus* was located head to the east part of feature.

Grave 4 (Funnel Beaker Culture)

The anthropological interpretation was possible only during excavations. The distribution of the discovered on the bottom of the grave fragments of long bones diaphyses shows that deceased was deposited on its back with the head to the west (Jarosz *et al.* in this volume). Sex and age of the individual were not determined.

Grave 10 (Corded Ware Culture)

The skeleton was laid on the bottom of the niche, deposited on its back, orientated NW-SE. The anatomical sequence of the skeleton in the part of the ribcage was damaged

to some extent. The bones were secondary dislocated by small animals and in the consequence the manubrium of the sternum, the left clavicle, fragments of ribs and vertebrae were found under the skull. Considerably dispersed were also small bones and their fragments for example ribs, metacarpal bones, and the left patella.

The left part of the skull and the mandible are preserved. The skull is faintly massively built and moderately carved. Probably it was long, narrow and of an average height (measurements were not possible). The forehead is moderately inclined; frontal tubers are faintly marked, situated laterally, the superciliary arches are visibly protruding in the medial part, temporal lines are faintly marked and are visible only on the frontal squama. The left mastoid process is large and widely laterally developed. The preserved fragment of the sagittal suture is internally closed and externally partly obliterated. The *tuberculum marginalae* of the jugular bone is rather large, the canina fossa is deep, maxillary incisures are sinusoidal. The preserved left orbital cavity is low (the orbital index = 75). The right ramus of mandible is damaged, its has a high body, carved angles and large mental spines. The mentum is fairly poorly prominent. Nearly all permanent teeth are preserved, in the maxilla, the left I¹ and M² are *post mortem* missing. The tooth wear is advanced (phase H-I according to the scale of Lovejoy, 1985). The alveolar process is slightly lowered. Traces of dental calculus are visible.

The cervical and lumbar vertebrae are mostly represented by bodies and fragments of processes. On vertebral bodies and on articular processes there can be observed degenerative-productive changes. The distinct osteophyt is present on the lower margin of thoracic vertebra XI and at the upper margin of XII. The right lateral part of sacral bone is only present. There survived numerous, secondarily damaged fragments of ribs. The manubrium of the sternum is wide (origin of pectoralis major muscle), on the surface of the costal incisure I there can be seen degenerative-productive changes.

The survived left clavicle is slender, faintly bent and carved. The humeral bones are partly damaged — right proximal epiphysis as well as proximal and distal left epiphyses are destroyed. The diaphyses have visibly extended shoulder tuberosities (insertion of deltoid muscle) and the right has well marked crest of the greater tubercle (insertion of pectoralis major muscle). There have been preserved bones of both forearms. The right ulna is present, the left distal epiphysis is damaged. On both bones there are visible strongly extended insertions of the supinator and the triceps brachii muscle more marked on the right bone. Radial bones are preserved, both have well marked insertions of biceps brachii muscle stronger visible on the right side. The following bones of both hands are also present: a capitate bone, a hamate and a trapezium bone, metacarpal bones and fragments of phalanges.

The pelvic bones are represented by right and left pubic ones. Femoral bones have short necks and strongly carved surface of the gluteal tuberosity (insertion of gluteus maximus muscle) and well marked insertions of adductor muscles. The rough line is moderately developed (the pilastrian index = 116,6). The left and right patella, tibia and fibula are

Table 1. The skull's measurements and indices and the measurements of the long bones of an individual from grave 10

Tabela 1. Pomiar i wskaźniki czaszki oraz pomiar y kości długich osobnika z grobu 10

skull measurements pomiar y czaszki		measurements of long bones shafts pomiar y trzonów kości długich	
measurement pomiar	value [mm] wartość [mm]	bone kość	value [mm] wartość [mm]
n-pr (48)	72	radius promieniowa (M 1)	257 _p 258 _i
n-ns (55)	54	ulna łokciowa (M 1)	287 _p
mf-ek (51)	40 _i	femur udowa (M 1)	489 _p 497 _i
sbk-spa (52)	30 _i	(M 2)	484 _p 495 _i
skull indices wskaźniki czaszki		(M 6)	35 _p 35 _i
52:51	75 _i	(M 7)	30 _p 30 _i
		tibia (M1a) piszczelowa (M1)	419 _p 420 _i
		(M 8a)	413 _p 412 _i
		(M 9a)	41 _p 38 _i
			29 _p 28 _i
		fibula strzałkowa (M 1)	381 _p 380 _i
		<i>index cnemicus</i>	70.7 _p 73.7 _i
		the pilastrian index wskaźnik pilastrii	116.6 _p 116.6 _i

present. Tibial bones are fairly carved. There also survived the following bones of the foot: the right calcaneal, left and right astragaloid and navicular ones, metatarsal bones and fragments of phalanges. On calcanean tubers there can be seen slight spurs.

The preserved elements of the skeleton show that remnants belonged to a male in age at death *maturus* (40–45 years) and stature 177,6 cm (according to method Trotter and Gleser 1952). The relatively strong development of muscular insertions, more distinctly visible on the right side, allow to suggest that individual performed undoubtedly manual intensive work, that caused also degenerative alterations in the vertebral column. The noticeable asymmetry as well as development of group of muscles responsible for the flexion, the extension, the supination as well as the lifting over head the upper limb are connected to activities performed using various implements for example an axe. Moreover strongly marked attachments of the gluteus maximus muscle and the adductor muscles as well as fairly carved tibial bones shows that this individual might used to ride a horse.

Grave 11 (Corded Ware Culture)

The discovered skeleton was deposited orientated along N-S axis, on right side head to the south. The skull is represented by fragile bones of calvaria and fragment of mandible with buds of permanent incisors. There are preserved deciduous teeth as well as buds of deciduous and permanent teeth.

M ¹	m ²									m ²	
		m ¹	c		i ¹		i ²	c	m ¹		
		m ₁	c	i ₂		i ₁	i ₂	c	m ₁		
M ₁	m ₂			i ₂	i ₁	I ₁	I ₂			m ₂	M ₁

The postcranial skeleton is represented by fragments of long bones diaphyses and ribs. On the basis of preserved teeth and fragments of bones it is possible to determine that it was a child in the age at death *infans I* (1–1,5 years), sex was not determined.

Grave 12 (Corded Ware Culture)

The skeleton was laid on its back with the head and legs tilted to the left. The body was N-S orientated, with the head placed to the north. The preserved fragments of skull are fragile, the calvaria is thin. The left temporal bones and left ramus of mandibula are dyed by compounds of copper. Fragments of sagittal and lambdoid suture are partly premature closed (craniosynostosis). There are preserved all permanent teeth as well as in the maxilla and mandible there are still present deciduous teeth – all second molars as well as upper c and m' on the left side. The preservation of deciduous teeth caused the teeth crowding. One of the special features of teeth of this individual is the *tuberculum dentale* on the upper left lateral incisor.

M ³			P ²							C	P ¹	P ²			M ²
	M ²	M ¹	m ²	P ¹	C	I ²	I ¹	I ¹	I ²	c	m ¹	m ²	M ¹	M ²	
	M ₂	M ₁	m ₂	P ₁	C	i ₂	I ₁	I ₁	I ₂	C	P ₁	m ₂	M ₁	M ₂	
M ₃			P ₂									P ₂			M ₃

The vertebral column is represented by fragments of cervical, thoracic and lumbar vertebrae. There survived numerous fragments of ribs. The left and right clavicle is present as well as fragments of both scapulae. Both humeri are gentle built and there can be seen bilateral perforation of the olecranon fossa. The diaphysal length of left ulna is 216 mm. The both bones forearms are present. The lower limb is represented by fragments of pelvic, femur, tibial and fibular bones as well as patella. There are also present fragments of metacarpal, metatarsal bones and phalanges. All epiphyses of long bones are not fused.

On the basis of dental development and preserved elements of postcranial skeleton it could be determined that it was the individual in the age at death *infans II* (11–12 years).

References

- Buikstra J. E. and Ubelaker D. H. (eds.) 1994. *Standards for data collection from human skeletal remains. Proceedings of a seminar at the Field Museum of Natural History (= Arkansas Archaeological Survey Research Series 44)*.
- Hillson S. 2002. *Dental Anthropology*. Cambridge.
- Martin R. and Saller K. 1957/61. *Lehrbuch der Anthropologie. Systematischer Darstellung mit besonderer Berücksichtigung der Anthropologischen Methoden 1*. Stuttgart.
- Molleson T. 2007. A method for the study of activity related skeletal morphologies. *Bioarchaeology of the Near East* 1, 5–33.
- Molnar P. 2006. Tracing Prehistoric Activities: Musculoskeletal Stress Marker Analysis of a Stone-Age Population on the Island of Gotland in the Baltic Sea. *American Journal of Physical Anthropology* 129, 12–23.
- Molnar P. 2008. Patterns of Physical Activity and Material Culture on Gotland, Sweden, During the Middle Neolithic, *International Journal of Osteoarchaeology* (published on line).
- Phenice T.W. 1969. A newly developed visual method of sexing in the os pubis. *American Journal of Physical Anthropology* 30, 297–301.
- Scheuer L. and Black S. 2000. *Developmental juvenile osteology*. San Diego, New York, Tokio.
- Trotter M. and Gleser G. C. 1952. Estimation of stature from long bones of American whites and negroes. *American Journal of Physical Anthropology* 10, 463–514.

Anita Szczepanek (Kraków)

ANALIZA ANTROPOLOGICZNA SZKIELETÓW Z GROBOWCA NR 2 W MALŻYCACH

Analizę antropologiczną objęto szkielety ludności kultury pucharów lejkowatych i kultury ceramiki sznurowej odkryte w grobowcu nr 2 na stanowisku w Malżycach (Jarosz, Tunia, Włodarczak 2009). Opracowanie zostało przeprowadzone zgodnie z klasyczną metodyką badawczą (Buikstra, Ubelaker 1994). Wiek osobników w chwili zgonu ustalono w oparciu o powszechnie przyjęte w antropologii kryteria anatomiczne. W przypadku szkieletów dzieci uwzględniano stan zaawansowania rozwoju uzębienia (Hillson 2002) oraz stopień osyfikacji i wielkość kości długich (Scheuer, Black 2000). Wiek osobników dorosłych ustalano kierując się stopniem obliteracji szwów czaszkowych oraz stopniem starcia zębów, uwzględniano również zmiany inwolucyjne szkieletu postępujące wraz z wiekiem (Buikstra, Ubelaker 1994). Oznaczenia płci wykonano kierując się wykształceniem diagnostycznych w tym zakresie elementów morfologicznych szkieletu. Określając płeć osobników, obserwowano ukształtowanie elementów kości czołowej (wydatność łuków brwiowych, ustawienie łuski kości, ostrość brzegu nadoczodołowego), jarzmowej (obecność *tuberculum marginale* na wyrostku czołowym), skroniowej (wielkość wyrostka sutkowatego), potylicznej (urzeźbienie łuski kości potylicznej), zuchwy (wydatność bródki). Uwzględniono także diagnostyczne dla określenia płci cechy miednicy (Phenice 1969). Płci u dzieci nie określono. Przyżyciową wysokość ciała pochowanych obliczano na podstawie pomiarów kości długich wykorzystując metodę Trotter i Gleser (1952). Wartości otrzymane dla poszczególnych kości uśredniono. Celem określenia trybu życia osobnika pochowanego w grobie 10 prowadzono obserwację mięsno-szkieletowych wyznaczników aktywności fizycznej (MSM – Musculoskeletal Stress Markers). W przypadku tego osobnika próbowano w ten sposób poszukiwać zależności pomiędzy obecnymi w grobie narzędziami i widocznymi na kościach śladami ich użytkowania (Molleson 2007; Molnar 2006, 2008).

Grób 1 (kultura pucharów lejkowatych)

Zachowane fragmenty szkieletu pozwalają na stwierdzenie, że w grobie pochowano 2 osobników:

Osobnik 1: Z szczęki zachowane: prawy I², prawe i lewe P¹, M¹ i M², lewy C oraz prawy M³, a w zuchwie: prawy M₁ i lewy P₁. Szklivo zębów wykazuje słaby stopień starcia, przy czym jego powierzchnia jest silnie wtórnie zniszczona. Z szkieletu postkranialnego zachowały się fragmenty trzonów kości długich kończyny górnej i dolnej. Na podstawie stopnia starcia zębów ustalono wiek w chwili zgonu osobnika na kategorię *adultus*, a wielkość koron zębów wskazuje, że prawdopodobnie był to osobnik płci żeńskiej.

Osobnik 2: Pozostałości szkieletu reprezentowane przez fragmenty trzonów kości długich, w tym prawej i lewej kości udowej. Wielkość zachowanych fragmentów kości wskazuje, że szczątki należały do osobnika dorosłego, płeć nie została określona.

Pozyskany z grobu materiał kostny był słabo zachowany, ale rozmieszczenie i układ kości wskazują, że w południowej części jamy pochowano kobietę w wieku *adultus*, a w północnej osobnika dorosłego płci nieokreślonej.

Grób 3 (kultura pucharów lejkowatych)

Pozyskane z grobu fragmenty szkieletów wskazują, że jama zawierała szczątki należące do 2 osobników, złożonych do grobu antypodalnie.

Osobnik 1: Zachowane są stałe zęby trzonowe szczęki i zuchwy — M^2 i M_2 strony prawej; powierzchnia szkliwa zębów lekko starta (1^0). Na podstawie stopnia starcia zębów, można stwierdzić, że należały one do osobnika, którego zgon nastąpił w wieku *adultus*, płeć osobnika nie została określona.

Osobnik 2: zachowane drobne fr. kości sklepienia czaszki oraz uzębienie — z szczęki prawej i lewej M^1 i M^2 oraz fr. korony i korzenia siekaczy górnych bocznych (prawy i lewy I^2). W niewielkiej odległości od znajdujących się w pobliżu czaszki zębów znaleziono pojedynczy ząb — prawy M_3 zuchwy prawdopodobnie należący do tego osobnika. Pierwsze zęby trzonowe są silniej starte niż drugie. Na podstawie stopnia starcia zębów, można stwierdzić, że należały one do osobnika, którego zgon nastąpił w wieku *maturus*, płeć osobnika nie została określona.

Zachowane uzębienie osobnika w wieku *adultus*, wskazuje, że złożono go głową w zachodniej części grobu, natomiast osobnik w wieku *maturus* spoczywał ułożony głową we wschodniej części obiektu.

Grób 4 (kultura pucharów lejkowatych)

Obserwacje antropologiczne były możliwe tylko podczas badań terenowych. Na dnie jamy grobu odkryto pojedyncze fragmenty trzonów kości długich, których układ wskazuje, że zmarłego złożono w pozycji wyprostowanej na plecach, głową na zachód (Jarosz, Włodarczyk, Tunia 2009). Wiek w chwili zgonu i płeć osobnika nie zostały określone.

Grób 10 (kultura ceramiki sznurowej)

Szkielet znajdował się na dnie niszy, ułożony był na plecach, zorientowany wzdłuż osi NW-SE. Układ anatomiczny szkieletu został częściowo zaburzony w okolicy klatki piersiowej. Kości zostały wtórnie przemieszczone przez zwierzęta ryjące, w wyniku czego rękojeść mostka, lewy obojczyk oraz fr. żeber i kręgów zostały znalezione pod czaszką. Znacznemu rozproszeniu uległy także drobne kości i ich fragmenty np. żebra, kości śródreżca, lewa rzepka.

Zachowana jest lewa część czaszki oraz zuchwa. Czaszka jest budowy średnio masywnej, miernie urzeźbiona. Prawdopodobnie była długa, wąska i średnio wysoka (wykonanie

pomiarów nie było możliwe). Czoło średnio pochylone, guzy czołowe zaznaczone miernie, łuki brwiowe wydatne w części przyśrodkowej, kresy skroniowe delikatnie wykształcone, widoczne tylko na łusce kości czołowej. Lewy wyrostek sutkowaty duży i szeroko bocznie rozbudowany. Widoczny fragment szwu wieńcowego od wewnątrz zarośnięty, z zewnątrz częściowo obliterowany. *Tuberculum marginalae* kości jarzmowej stosunkowo duży, dół nadkłowy głęboki, wcięcia szczękowe zatokowe. Zachowany lewy oczodół niski (wsk. oczodołu = 75,0). Żuchwa ma uszkodzoną prawą gałąź, posiada wysoki trzon, urzeźbione kąty i duże kolce bródkowe. Bródka jest dość słabo wydatna.

Zachowały się niemal wszystkie zęby stałe, w szczęce brak *post mostem* I¹ i M³ lewej strony. Zęby są silnie starte (faza H-I wg Lovejoy 1985). Wyrostek zębodołowy jest miernie obniżony. Na zębach widoczne są ślady kamienia nazębnego.

Kręgi piersiowe i lędźwiowe reprezentowane są głównie przez trzony i fragmenty wyrostków. Na trzonach i wyrostkach stawowych obserwuje się zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze. Wyraźny osteofit występuje na dolnej powierzchni Th11 i górnej powierzchni Th12. Z kości krzyżowej obecna jest tylko prawa część boczna. Zachowały się liczne, wtórnie uszkodzone fragmenty żeber. Rękojeść mostka szeroka (przyczep początkowy mięśnia piersiowego większego), na powierzchniach I-szych wcięć żebrowych widoczne są zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze.

Zachowany lewy obojczyk smukły, słabo wygięty, stosunkowo delikatnie urzeźbiony. Kości ramienne częściowo uszkodzone — prawa ma zniszczoną nasadę bliższą, lewa — bliższą i dalszą. Na trzonach widoczne są silnie rozbudowane guzowatości naramienne (przyczep mięśnia naramiennego), a na prawej kości wyraźny jest grzebień guzka większego (przyczep mięśnia piersiowego większego). Zachowały się kości obu przedramion. Prawa kość łokciowa kompletna, lewa ma uszkodzoną nasadę dalszą. Na obu kościach widoczne są silnie rozwinięte przyczepy m. odwracacza i m. trójgłowego ramienia wyraźniejsze z prawej strony. Kości promieniowe kompletne, na obu wyraźnie zaznaczone są przyczepy mięśnia dwugłowego ramienia, silniej rysujące się po stronie prawej. Obecne są także kości rąk: kości główkowate, haczykowata i czworoboczne, kości śródreża i fr. paliczków.

Kość miedniczne reprezentowane są przez fragmenty prawej i lewej kości łonowej. Kości udowe posiadają szerokie, krótkie szyjki, silnie urzeźbioną powierzchnię guzowatości pośladowej (przyczep mięśnia pośladowego większego) oraz wyraźnie zaznaczony przyczep przywodzicieli. Stopień rozwoju kresy chropawej jest średni (wskaźnik pilastrii = 116,6). Obecna jest prawa i lewa rzepka, a także komplet kości podudzia. Kości piszczelowe są miernie urzeźbione. Zachowane są także kości stóp: prawa kość piętowa, kości skokowe i kości łódkowate oraz kości śródstopia oraz fragmenty paliczków. Na guzie piętowym widoczne są niewielkie ostrogi.

Zachowane elementy szkieletu wskazują, że szczątki należały do mężczyzny w wieku *maturus* (40–45 lat) o przyżyciowej wysokości ciała 177,6 cm (wg metody Trotter i Gleser 1952). Stosunkowo silny rozwój przyczepów mięśniowych, wyraźniej zarysowanych po stronie prawej, pozwala przypuszczać, że osobnik wykonywał zapewne intensywną pracę

fizyczną, która przyczyniła się też do powstania zmian zwyrodnieniowych w kręgosłupie. Obserwowana asymetria oraz rozwój grupy mięśni odpowiedzialnych za zginanie, prostowanie, odwracanie oraz unoszenie kończyny górnej ponad głowę są świadectwem aktywności fizycznej być może związanej z czynnościami wykonywanymi różnymi narzędziami np. siekierką. Ponadto wyraźnie zaznaczone przyczepy mięśnia pośladkowego większego i przywodzicieli przy jednoczesnym miernym urzeźbieniu kości podudzia wskazują, że osobnik mógł jeździć konno.

Grób 11 (kultura ceramiki sznurowej)

Odkryty szkielet ułożony był wzdłuż osi N-S, na prawym boku z głową na S. Czaszka reprezentowana jest przez delikatne kości sklepienia oraz fragment trzonu żuchwy z zawiązkami siekaczy stałych. Zachowane są zęby mleczne oraz zawiązki zębów mlecznych i stałych.

Z szkieletu postkranialnego obecne są fragmenty trzonów kości długich oraz zeber. Zachowane zęby oraz fragmenty kości pozwoliły na ustalenie, że szkielet należał do dziecka w wieku *infans I* (ok. 1 – 1,5 roku), płci nieokreślonej.

Grób 12 (kultura ceramiki sznurowej)

Szkielet ułożony na plecach, z głową oraz z kończynami dolnymi zwróconymi na lewo, zorientowany wzdłuż osi N-S, głową na N.

Zachowane fragmenty czaszki są delikatnej budowy, kości sklepienia cienkie. Na lewej kości skroniowej i lewej gałęzi żuchwy widoczne jest przebarwienie pochodzące od przedmiotu wykonanego z miedzi. Fragmenty szwu strzałkowego i węglowego przedwcześnie częściowo obliterowane (kraniostenozą). Zachowany jest komplet zębów stałych, a ponadto w szczęce i żuchwie obecne są jeszcze zęby mleczne – wszystkie m², a także górny c i m¹ strony lewej. Przetrawianie zębów mlecznych spowodowało ich stłoczenie. Do charakterystycznych cech uzębienia tego osobnika należy *tuberculum dentale* na lewym siekaczu głównym bocznym.

Kręgosłup reprezentowany przez fragmenty kręgów szyjnych, piersiowych i lędźwiowych. Zachowały się liczne fragmenty zeber. Obecny prawy i lewy obojczyk oraz fragmenty obu łopatek. Kości ramienne delikatnej budowy posiadają obustronną perforację dołu wyrostka łokciowego. Długość trzonu kompletnej kości strony lewej wynosi 216 mm. Zachowane są także fragmenty kości obu przedramion. Kończyna dolna reprezentowana przez fragmenty miednicy oraz kości udowych, piszczelowych i strzałkowych oraz fragmenty rzepki. Obecne są także fragmenty kości śródreża i śródstopia oraz paliczki. Wszystkie nasady kości długich były nieprzyrośnięte.

Zachowane zęby oraz fragmenty szkieletu postkranialnego wskazują, że szczątki należały osobnika w wieku *infans II*. (11–12 lat).